No. 129.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 27 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren, en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Geene vermeerdering, maar vermindering van lasten.

Een man met schulden overladen, werkte twaalf uren daags, om zich een sober onderhoud te verschaffen en aan zijne schuldeischers renten te betalen. — Niettegenstaande al zijn zwoegen, konde hij echter aan alle zijne verpligtingen niet voldoen; hij werkte al den tijd, die hij niet volstrekt behoefde, om zich te kleeden, te voeden en te rusten. — Vermogen had hij niet, hij bezat niets, dan zijnen ijver en werkzaamheid, maar toch waren de vruchten er van onvoldoende, om zijne schuldeischers te betalen; hij lag zijnen toestand open en wilde dat zijne schuldeischers genoegen zouden nemen met hetgeen er overbleef nadat hij aan zijne dringenste en ook niet meer, dan aan zijne dringenste behoeften had voldaan; maar 's mans schuldeischers hadden geene ooren voor dit voorstel; zij zeiden slaap korter, eet vlugger en vooral minder en gij zult meer kunnen werken, meer kunnen verdienen en ons kunnen betalen; de brave man deed het, maar verzwakte met den dag, werd eindelijk krank en konde nu geen drie uren daags meer werken, de schuldeischers kregen nu geen vierde hunner renten; nu klopten zij nog sterker bij hunnen armen schuldenaar aan, dwongen hem, niettegenstaande zijne krankte, den ganschen dag te werken, hij deed het, stierf en liet niets na. — Nu kregen de schuldeischers niets, betreurden te laat hunne hartvochtigheid en zagen nu in dat hunne groote woorden van HEILIGHEID en ONSCHENDBAARHEID van verbintenissen *hier* niets dan wartaal waren geweest.

De arme en werkzame schuldenaar is het Nederlandsche volk, de rentheffers zijn de schuldeischers.

De maat der lasten is vol, meer dan vol; de laatste belastingen hebben de schaal doen overwegen, het bewijs is daar, de verarming neemt dag op dag toe. — Er kan, er mag geen spraak meer zijn van vermeerdering van lasten, zij MOETEN worden verminderd of de kapitalen zullen wijken; de ijver en werkzaamheid zullen verflaauwen en het getal van armen en misdadigers zal schromelijk vermeerderen. — Ik weet het, tot in onze staats-vergaderingen bestempelt men, onkristelijk genoeg, de lagere klassen met den naam van *canaille*, dat is het geliefkoosd woord van onze quasi-aristocratie, die niet beschermt, maar verdrukt, maar het is niet het woord van den Vorst, die ons regeert, neen, zijn hart bloedt bij het verval en het lijden der mindere klassen; voor hem, zoo hoog geplaatst, zoo ver verheven boven die pas ontstane aristocraten, wier namen zelfs hunne hoogst burgerlijke afkomst verraden, voor hem is elk Nederlander een medeburger, elk mensch een wezen, dat hij na God, lief heeft, als zich zelve. — Maar, waarom zouden wij het verzwijgen, het is niet genoeg voor een Koning, koninklijk burgerlijke weldadigheid uit te oefenen en uit eigen middelen aan werk- en ondersteuning-behoevenden werk en ondersteuning te geven, neen een Koning moet als Koning weldadig zijn door uit al zijn magt mede te werken, om den middelstand voor verval, de lagere klassen voor armoede te bewaren en dit doel is door geene giften uit de koninklijke schatkist, maar alleen door het weren van alle overbelasting te bereiken.

Wij weten het, de handhavers van hunne eigene beurzen, zullen op dit alles weder zeggen, dat wij het canaille of gepeupel voorstaan omdat wij het tot het bestuur willen roepen, maar dit is een afgezaagde kunstgreep; neen wij weten het, in elken staat zijn vele armen en ongeletterden, te zeer verpligt, om met handen-arbeid voor hun dagelijks onderhoud te zorgen, dan dat zij zich met staatszaken zouden kunnen bezig houden, zij zouden hetzelve niet eens verlangen, maar daarom moet toch het kernachtigste deel der natie niet van allen invloed worden uitgesloten en behoort toch het gepeupel, zoo als men het noemt, niet uitgeput te worden en dat is het wat heden geschiedt, wat geschiedt uit verkeerd begrepen eigenbelang, dat ten slotte zich zelve in het verderf zal storten.

De zieke heeft rust noodig, zeide een Minister, die zieke was de natie; eene wonderlijke rust voorwaar als men haar met belastings-zweepen rusteloos vervolgt.

NIEUWSTIJDINGEN.

EGYPTE

ALEXANDRIE, den 25. September. De onder-koning heeft afgezien van het plan, om een spoorweg in zijn land aan te leggen. De handel is bij voortduring zeer flaauw. *Mehemed-Ali* is voornemens hoe eer zoo beter Beneden-Egypte te bezoeken, en de voltooijing van de stoomboot, die voor hem gereed gemaakt wordt, niet af te wachten.

De hoeveelheid juweelen, die aan dat vaartuig verkwist worden, is verbazend; men spreekt van een millioen talari. De franjes der gordijnen bestaan uit de schoonste brillanten en paarlen, de naam des Sultans uit prachtige diamanten en het hekwerk op 't achterdek uit massief zilver. Tegen over deze pracht staan de van alles ontbloote magazijnen, de arbeiders, die hunne zwarte biscuit eten in een land, dat overvloeit van koren!

Sedert ruim twee jaren hebben de troepen en arbeiders geen penning loon bekomen, en toch doet de Pacha den Sultan zulk een prachtig geschenk.

GRIEKENLAND.

— De bekende, veranderingen in Griekenland moeten Koning *Otto* bewogen hebben, de Keiz. Oostenrijksche regering te verzoeken, in den Pyraeus eene stoomboot van oorlog te willen doen post vatten, welk vaartuig dan ook reeds van Triëst voor die bestemming vertrokken is. Men houdt het niet voor onmogelijk, dat Koning *Otto* aan boord daarvan zijn koningrijk verlate.

DUITSCHLAND.

LEIPZIG, den 14. October. Den 12. dezer heeft des morgens alhier een geweldige storm gewoed, die tot 2 ure aanhield en veel schade veroorzaakte, vooral aan de vreemde kooplieden, die met hunne kramen op de jaarmis stonden. In een oogenblik waren alle kramen om ver geworpen en de meeste goederen, vooral glaswerk en spiegels vernield. De boomen en de daken der gebouwen hebben ook veel geleden, en een paar dienstmeisjes zijn onder een muur verpletterd.

ENGELAND.

— De krijgsmagt in Ierland, vooral in Dublin, wordt nog dagelijks verstrekt, en onlangs zijn op nieuw belangrijke hoeveelheden oorlogsbehoeften in de genoemde hoofdstad aangebragt. Voor eenige dagen bestond de in Ierland aanwezige krijgsmagt uit 30,200 manschappen, namelijk 2400 man ruiterij, 12,800 infanteristen, 3,400 man in de depôts, 2600 artilleristen, mariniers en sappeurs, 9000 gewapende politie-agenten. De admiraal *Rowley* heeft bevel gekregen, met onderscheidene linieschepen naar Cork terug te keeren, ten einde, des noodig, het bestuur in Ierland te ondersteunen.

— De ministeriële bladen weêrspreken het gerucht, in Ierland verspreid, dat het bewind troepen uit Hanover naar Ierland zou zenden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 22. October. Men werkt zeer ijverig, om de kazernen van eenige gedetacheerde forten rondom Parijs, in gereedheid te brengen. Men zal evenwel voor den winter daarin geene troepen kunnen huisvesten zonder de gezondheid der soldaten in gevaar te stellen, daar het metselwerk nog te vochtig is. Men verzekert evenwel, dat de troepen den 1. November aanstaande, de voleindigde forten van Mont-Valerien van Noissy-le-Sec, Rosny, Nogent, Ivry, Charenton en Issy betrekken zullen.

Het gouvernement heeft vuurbakens doen vervaardigen, om des nachts de twintig gedetacheerde forten te doen verlichten. Deze vuurbaken zijn even als die op de landschepen en stoombooten, met dat onderscheid, dat dezelve van koper in plaats van ijzer gefabriceerd zijn. Men zegt, dat er op de citadellen ook nacht en dag telegrafen geplaatst zullen worden, om met eikander en met Parijs te correspondoren.

— Men schijnt tusschen Engeland en Frankrijk het nog niet eens te zijn nopens het bezit der Standwichseilanden. De fransche Consul aldaar, de heer *Jules Dudonis*, heeft zich verzet tegen de Engelsche commissie, die het bestuur van deze eilanden organiseren moet.

BELGIE.

— Men leest in den *Nouvelliste des Flandres*: « Wij vernemen uit vrij goede bronnen, dat koning *Willem der Nederlanden* hier eene vrij aanzienlijke leening voor zijne persoonlijke behoeften gesloten heeft. Zijne vrienden uit Gend hebben het bedrag, door middel eener inschrijving, bijeengebragt."

— Den 16 September stierf te Moorslede in een' ouderdom van 84 jaren een pachter, wiens geweldige dikte thans het onderwerp der gesprekken in de omstreek is. De omvang van zijnen buik was 7 voeten en 9 duimen, de kuiten waren dikker, dan het ligchaam van een gewoon gezet mensch. De kist was 3 voeten breed en even hoog. Wanneer hij op den rug lag, stak zijne borst eenige duimen boven eene gewone eettafel uit. Deze dikte overtreft alles, wat men tot dus verre in België gezien heeft. Bij zijn leven was hij ook nog beroemd door zijne gelukkige geneeswijze van het rhumatisme. In het jaar 1819 werd hij bij een' voornaam persoon te Rijssel geroepen: toen hij in de stad kwam, hield men hem, uit hoofde zijner dikte, voor *Lodewyk XVIII*, en het volk riep vivat! zelfs de troepen kwamen in het geweer.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 23. October De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn ter Vergadering opgeroepen tegen Donderdag den 26 dezer.

— Volgens besluit van Z. Maj. van den 19. dezer, zullen er voortaan geene afzonderlijke *provinciale kommandementen* meer bestaan, maar de generaals of hoofdofficieren van het active leger, met het waarnemen dier functien belast worden.

Bij hetzelfde besluit wordt het getal *plaatselyke kommandanten* voortaan beperkt tot Amsterdam, Venlo, Maastricht, Bergen op Zoom, Breda, Nijmegen, 's Bosch en Grave.

Al de overige tot dus ver nog bestaan hebbende *plaatselyke kommandementen* zijn opgeheven.

— Laatstl. Woensdag heeft er voor Scheveningen weder een droevig ongeluk plaats gehad. Een der visschersbootjes, gevoerd door den Stuurman *Jan Toet*, was in den morgen van dien dag ten garnalenvangst afgevaren. Tegen den middag begon de wind uit het noord-noord-westen al heviger te waaijen. Met gevaar bereikte de equipagie, bestaande uit zes koppen, het dorp Scheveningen. Zij was op het punt van aan te zetten, toen de boot eensklaps omsloeg, waardoor twee menschen het leven verloren en de overige met veel moeite door eenige visschers, die aan den wal van het ongeluk getuigen waren, nog gelukkig zijn gered. De Stuurman had zich aan de boot, die tot onderste boven lag, vastgeklemd. Hij is, benevens de Matrozen *de Zwart* en *de Lange*, in gevaarvollen toestand bij den Kastelein *Logher* ingebragt, die zich steeds zeer bereidvaardig betoont, drenkelingen in te nemen en dezelve het noodige te verschaffen. De visschers zijn door den Med. Doctor *van Renesse*, met behulp van den jongen Heer *Bausch*, onmiddellijk geneeskundig behandeld, met dat gelukkig gevolg, dat zij weder bijna geheel hersteld zijn. Bij deze gelegenheid hebben de Veldwachters *Raats* en *Ros* zich door hunne hulpvaardigheid bijzonder onderscheiden. De verongelukten zijn *A. Bruin* en *A. Ros*; zij laten ieder een vrouw en een kind na, terwijl de weduwe van laatstgemelde in hoogst zwangeren staat verkeert. Het lijk van *Ros* is reeds gevonden.

Moge edelmoedigheid van menschenvrienden zich over de diep ongelukkige weduwen en weezen uitstrekken!

— Wij zijn onderrigt, dat enkele eigenaars van kleine perceelen, zoo te dezer stede als elders in het denkbeeld verkeeren, dat zij de bevoegdheid hebben, bij wanbetaling der huurders, de deuren, vensters en blinden van die perceelen te doen uitnemen, ten einde alzoo die huurders daadwerkelijk te dwingen het gehuurde pand te verlaten; een maatregel waardoor dikwerf procedures aan de zijde van den verhuurder worden voorgekomen.

Daargelaten nog dat deze voorwaar korte manier van procederen, inzonderheid in het ongunstig saizoen, vrouw en kinderen, op het onverwachts aan wind en weder blootstelt, en mitsdien uit een menschlievend oogpunt behoort te worden gewraakt, vooral daar toch die wanbetaling dikwerf veeleer aan onvermogen, dan aan kwaadwilligheid

zijnen oorsprong verschuldigd is, zoo constitueerd deze handelwijze eene daad van eigenrigting in zich, die in iedere wel geordende Maatschappij niet kan worden geduld.

Afgescheiden daarvan is zoo wel door de Arrond.–Regtbank te Leiden als bij het Provinciaal Hof van Zuid–Holland de dato 26 September 1843 beslist, dat deze daad daarstelt het misdrijf van verbreking, van afbreking van afsluiting, waartegen is voorzien bij art. 456 van het Wetboek van Strafregt. Op dien grond is dan ook een eigenaar van kleine perceelen binnen de stad Leiden bij dat arrest, met toepassing van verzachtende omstandigheden, veroordeeld tot eene geldboete van *f* 25 en in de kosten van beide instantien. Een ieder wachte zich dus voor schade. (*H. Nieuwsb.*)

— Te Zalt–Bommel heeft men een toren, die 0.60 naar het Noorden en 0.10 naar het Westen overhelde, regt gezet; men heeft de van een geweken muren zoo veel mogelijk tot elkander gebragt, met zware ijzeren banden omvangen en met ankers bevestigd, inwendig het metselwerk versterkt, de grondslagen zoo veel noodig ontbloot, en verbeterd, en eindelijk den geheelen toren tot een meer regtstandige rigting gebragt; de onderneming is met den besten uitslag bekroond geworden.

— In den afgeloopene week, zijn te Scheveningen van de Engelsche kust met steurharing aangekomen twee pinken, toebehoorende aan de Reeders *D. Hoogenraad* en *A. Mos*; eerstgemelde heeft slechts 17,000 en laatstgemelde 23,000 stuks aangebragt. De berigten omtrent deze visscherij luiden ongunstig.

— Dezer dagen is het verzoek om gratie, ingediend door *J. C. van Stenis*, die, bij arrest van het Provinciaal Geregtshof van Zuid–Holland, ter zake van vergiftiging, tot de straffe des doods is veroordeeld, *gewezen van de hand*. Heden is er in sommige kerken voor den ongelukkige gebeden. Aanstaanden Woensdag zal de uitgesprokene straf alhier worden voltrokken.

— Mogten we onlangs in de *Middelburgsche Courant* van den 10. dezer N°. 121 uit den Precurseur een uittreksel vinden aangaande de zich op de laatste Antwerpsche tentoonstelling bevindende schilderstukken van onzen jeugdigen landgenoot *A. van der Waayen Pieterszen*, zoo strekt het ons mede tot een waar genoegen nog een, zoo het schijnt zeer onpartijdige beoordeeling, uit een ander Belgisch blad, het *Journal d'Anvers* over te nemen, 't geen dezen verdienstelijken kunstenaar niet minder tot eer verstrekt.

« De heer *Pieterszen* is begonnen zich als kunstenaar te doen kennen door het ten toon stellen van twee schilderijen, aan dewelke reeds bij den aanvang der tentoonstelling eene der beste uitkomsten is ten deel gevallen. Zijne winter N°. 190 is van eene goed begrepene zamenstelling en goede schikking, opmerkenswaardig door eene goede uitdrukking der luchtperspectief; het koloriet is waar en krachtig, welligt zoude zulks aangenamer zijn, indien hetzelve eene lichte trek van die purperachtige locale toon droeg, welke zich in zulk eenen hoogen graad in de werken van den heer *Schelfhout* vertoond. Buiten de min of meer gepijnigde toets en het hier en daar borstelige in den boomslag zoude dit schilderij een waar meesterstuk zijn. Hetzelfde meenen we ook te kunnen zeggen van N°. 191, het inkomen eener stad, terwijl we dit echter er moeten bijvoegen, dat de toon van de grond gerustelijk meer verschillend had kunnen zijn, met die der gebouwen, zonder dat daardoor het effect der schilderij er bij verloren zoude hebben. Twee andere kleinere stukjes van denzelfden kunstenaar, zijn door voortreffelijke hoedanigheden merkwaardig, doch zij verraden een weinig overhaasting."

— Een Engelsch blad verhaalt van eene dame, moeder van zes kinderen, welke zich heeft laten schaken door een gehuwd man, vader van acht kinderen. Het minnende paar is naar Amerika vertrokken. Het blad heeft echter vergeten er bij te melden of de veertien kinderen mede op reis zijn.

MENGELINGEN.

Waaraan heeft het vaderland zijnen benarden toestand te danken?

—

Beschouwingen, geput uit de redevoeringen, gehouden in de Tweede Kamer, by gelegenheid der beraadslagingen over de begrooting voor de jaren 1844 en 1845.

(*Vervolg en slot van onze vorige.*)

De graaf VAN RECHTEREN, sprekende van de *malaise*, den alom zigtbaren achteruitgang der middelklassen, de toenemende armoede, enz. voegt er terstond bij, » dit waren de morele gevolgen van den voortduur » eener staats–huishouding, die onbestaanbaar is met » het bestaan van het vaderland." Treurige waarheid! treurig vooruitzigt! Het bestaan des vaderlands onbestaanbaar met onze tegenwoordige staatshuishouding! Wees dan voorbereid, vaderland! Beklagenswaardig vaderland! wees voorbereid op een wis en spoedig algeheel verderf! Of zou men willen beweren, dat onze staats–huishouding door de thans vastgestelde bezuinigingen vereenvoudigd, minder kostbaar, en *thans* het bestaan van het vaderland met dezelve bestaanbaar ware? Dan, zou men gelooven, moeten die bezuinigingen wijs, doelmatig en aanzienlijk zijn, om zulk eene verandering te weeg te brengen; en zijn ze dit? Men hoore er den heer VAN SASSE VAN YSSELT over, die van *onstaatkundige, onverstandige, parcimonieuse bezuinigingen* spreekt, *die men der regering heeft afgeperst*. Afgeperst; fraai; inderdaad, dat men der regering afpersen moet, wat strekken kan tot heil, tot redding des vaderlands; fraai, dat diezelfde regering dan nog bezuinigingen voorstelt of inwilligt, die *onstaatkundig, onverstandig* zijn.

Nederland! waaraan, wien hebt gij uw ongeluk, uw, u dreigend verderf te danken?

Menige stem zal het misschien der tegenwoordige regering wijten; want men weet, dat de mensch niet altijd redelijk en billijk is; en misschien zullen kwaadwilligen in den lande de schuld schuiven op wie geen schuld toekomt. Gelukkig, dat het verlichte gedeelte der natie onze excellente regeerders vrij van alle schuld houdt; maar gelukkig bovenal, dat er in de Kamer zich nu en dan stemmen verheffen, om de hoogwijze, en vaderlijke regering te verdedigen, en wij zijn nog niet bekomen van de aandoening, die de gemoedelijke heer VAN HOORN, de burgt, het bolwerk, de coryphae der ministers, met zijne gedenkwaardige philippica van 26. September ons op het lijf joeg. Gemelde heer verschilt met de heeren VAN DAM, VAN RECHTEREN en anderen omtrent de oorzaken van den neteligen toestand onzes lands: beide en anderen schrijven dien toe aan geldverspillingen, verkwistingen der penningen, waaraan het bloed, het zweet der burgers kleeft. De heer VERWEIJ–MEJAN zegt ook al, dat er » *straffeloos en ongemoeid millioenen by millioenen zyn besteed, die nooit verantwoord zyn en nooit verantwoord kunnen worden.*" De heer VAN HOORN, daarentegen schuift de schuld van meest alles op den drang der omstandigheden, teleurstellingen, misrekeningen, en dergelijke misselijke rekeningen meer; en, inderdaad, wij gelooven, dat de Ed. Mog. heer niet zoo geheel en al ongelijk heeft; want hoe is het nu ter wereld mogelijk, dat de regering zich schuldig zou maken aan het besteden (verspillen?) van millioenen bij millioenen, die zij nooit zou hebben kunnen verantwoorden; hoe is het mogelijk, dat de regering zich daaraan zoude hebben kunnen schuldig maken " *straffeloos* en *ongemoeid*? De heer VERWEIJ–MEJAN zegt het! Indien eens de penningmeester van eene private vennootschap, belast met het financieel beheer derzelve, de hem vertrouwde gelden verspilde, — zou de wet dien ter kwade trouw gehandeld hebbenden thesaurier ongestraft laten? Indien een arme drommel, een vader met vrouw en kinderen; in de nijpendste armoede, een stuk brood steelt, om in den bitteren nood zijns huisgezins te voorzien, — zal de toepassing van eene of andere strafbepaling hem niet het loon voor zijne misdaad, die hij slechts uit nooddwang beging, doen toekomen? Treurig, dat het spreekwoord » kleine dieven hangt men, groote laat men loopen," soms, misschien, nog in Nederlandsch Utopië blijkt een waar woord te zijn!

Waaraan heeft Nederland zijnen droevigen toestand te danken? Aan hen, die, met het bestuur belast, zich lieten besturen, in stede van dit zelve te doen, en daaraan wijt het land zijn ongeluk, dat, gelijk de heer VERWEIJ–MEJAN zegt, » men aan de toekomst » heeft overgelaten, wat de dag van heden vorderde, » omdat men ons in eenen toestand van onzekerheid » heeft laten voortleven."" Streelend moet het voor de regering zijn, wanneer een der doorgaans gematigde leden der Kamer, uit volle overtuiging, uitroept: » wij zoeken die orde, die regelmaat (in 's land geldelijke aangelegenheden) te vergeefs." — » Te vergeefs," gaat die heer voort, » zoek ik naar het stelsel, » dat men thans aankleeft. Mijnheer VERWEIJ–MEJAN! indien gij de moeite wilt nemen van de redevoering des heeren VAN DAM VAN ISSELT, in de Kamer, op den 26. September uitgesproken, op te slaan, — gij zult er het stelsel der regering vinden, namelijk een *noodlottig regerings–stelsel!*

Alle schuld van den huidigen ellendigen toestand des vaderlands aan de tegenwoordige regering te wijten, zou onredelijk, onjuist zijn. De heer VERWEIJ–MEJAN laat daarom deze verschoonende woorden vooraf gaan: » de tegenwoordige staats–dienaars boeten voor de » schuld van een verleden," doch hij laat er de beschuldiging op volgen: » waarvan zij zich niet hebben » weten los te maken." Indien dus dat verleden rampzalig was voor het vaderland, en de gang van zaken van dat verleden niet afgebroken werd door de tegenwoordige dienaars der kroon, en derhalve dezelfde onheilen over het land kwamen, — het was de schuld der tegenwoordige staats–dienaars.

Ook de heer VAN NES, dien men, in de *Staats–Courant* van 9. October, zijn zwanenzang hoort klagen, in zijn eigen lijkzang het tegenwoordig bestuur verschoonende, wijdt, onder anderen, een couplet aan de beschuldiging der (zoogenaamde) oude regering (van 1830) en legt haar eene » ellendige houding" ten laste, die hem » met spijt en schaamte heeft vervuld." De tegenwoordige staatsdienaars hebben zich niet van het verleden weten los te maken, zegt de heer VERWEIJ–MEJAN, — hebben zij dan de *ellendige houding* der regering van 1830 overgenomen, voortgezet en geheel tot de hunne gemaakt?

Nederland! waaraan hebt gij uwen ellendigen toestand te danken? (*Arnhemsche Courant.*)

Middel, om lastige bezoekers van den hals te schuiven.

In geene stad hebben de regtbanken misschien zoo veel te doen, als in Parijs, en 't zijn helaas! meestal enkel slechte streken, die daar voor de heeren komen. Enkele zijn echter zoo dol kluchtig en potsierlijk, dat men niet nalaten kan, er om te lagchen, en van dien aard is de fielterij, die wij onzen lezers hiernevens mededeelen:

In de maand April ll. verscheen een kleermaker voor de regtbank en eischte van zekeren mijnheer M*. die alle nieuwste moden gaarne op zijn persoon te koop droeg, zonder daartoe het benoodigde geld in den zak te hebben, de betaling eener rekening van *f* 80 Hollandsch omtrent. Daarop volgde zoo ten naastenbij het volgende gesprek.

M*. Deze man heeft mij doen dagvaarden wegens eene kleine pretensie. Dat vind ik heel onfatsoenlijk. Waarom brengt hij mij ze niet liever thuis?

Kleermaker. De hemel behoede mij daarvoor! Ik zal toch al in maanden geen schaar kunnen opvatten.

Regter. Ik begrijp u niet; wat is uwe bedoeling?

Kleermaker. Mijnheer de president, er zijn honderdlei middeltjes, om zich een eerlijk man, die men geld schuldig is, van den hals te schuiven. De een laat hem zeggen, dat hij uit de stad is.....

M*. Die dat doet, is een ezel. Ik laat mij nooit uitzeggen.

Kleermaker, De ander smijt hem van de trappen neer.

M*. Dat middel is vernuftig — ik erken het (*de toeschouwers lagchen*), maar het heeft zijne onaangenaamheden; want men doet zijn buurman beneden moeite aan, als men hem zulk een lastig meubel op het dak zendt.

Kleermaker. Ik moet bekennen, mijnheer M*. neemt hier tot krachtiger middelen zijne toevlugt.

M*. Dat hoor ik gaarne — hij laat mij toch regt geschieden.

Kleermaker. Het is waar; hij laat zich nooit uitzeggen.

M*. Ik ben altijd voor iedereen genaakbaar en toegankelijk.

Kleermaker. Hij doet zijn evenmensch ook niet op handen en voeten bij de trappen neerkomen.

M*. Dadelijkheden, neen — dat is tegen mijne gewoonte.

Kleermaker. En toch ga ik nooit weer naar hem toe, daar men zich bij hem op eene hemeltergende wijze de vingers brandt.

Regter. Hoe dat?

Kleermaker. O! 't is een afschuwelijkheid! Stel u voor, als een schuldeischer tot hem komt, dan verneemt hij dat tijdig door zijn bediende, die altijd op den loer staat. Wat doet hij nu? Hij laat den kamersleutel gloeijend maken en van buiten in de deur steken...... Gij begrijpt mij wel...... de schuldeischer komt, vat bij 't openen den sleutel en laat daarop heele lappen van het vel zijner hand zitten. (*Lang aanhoudend gelach der toehoorders.*) Ik werd zelf op die manier door hem beet genomen en kon langen tijd geen naald meer in de hand nemen; daarom is 't mijn vast besluit, om, mogt ik ooit weer bij hem moeten komen, niet weer door de deur in zijne kamer te gaan. (*aanhoudend gelach.*)

De slimme mijnheer, die zijne schuldeischers door gloeijende sleutels zocht te verdrijven, werd veroordeeld, om zijne rekening binnen acht dagen te betalen.

M*. tot den kleermaker. Kom morgen bij mij; ik zal de kleinigheid met u vereffenen.

Kleermaker (hoofdschuddend.) Neen, neen, daar bedank ik voor; ik zelf kom niet; gebrande katten schuwen het vuur.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 26. October. Sedert den 24. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Marij en Ann, W. Rennes, Gibralter, lood; Providentie, J. Sikkes, Villa Nova, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Noor Cap, J. Brunn, die Erate, J. Kremer, beide New-Castle, Oxenburg, H. Krebarth, Léda, N. Zeplien, beide Avontuur, Caroline Amalia, H. H. Gerloff, Elseneur, Providentia, T. Dillwitz, Rostoch, alle ballast, Mozart, J. Welsch, New-Orleans, stukgood; de Flora, C. Paulsen, Hamburg, suiker.

Van Gend gezeild:

Euphrosine, D. Berdhering, Oostzee, ballast.

Van Rotterdam gezeild:

L'Estafette, L. Waterloo, Duinkerken, stukgoed.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG

26 October 1843.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	*f* 8.75	Winter garst	*f* 4.50
N. dito dito	« 7.40	Zomergarst	« 4.50
J. Walch. dito	« 9.20	J. Paardenboonen	«
Nieuwe dito	« 7.80	W. Witte Boonen	«
N. Rogge	« 5.40	W. Bruine dito	«
W. Groene Erwten	«	N. W. Paardenboonen	«
Z. dito	«	N. Z. dito	«
Koolzaad	« 11.00	Raapolie	*f* 40.50 p. v.
W. dito	«	Patentolie	« 43.00 «
St. Joosland dito	«	Lijnolie	« 40.00 «
Haver	«	Raapkoeken *f*	de 1040 st.
Boekweit	«	Lijnkoeken « 8.50	« 100 «

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.